

MEDLEMSBLAD

for

AUSTMARKA

HISTORIELAG

Nr. 32. Desember 1986.

FORORD

Så nærmer det seg nytt år igjen, og betalingskort for 1987 legges ved. Vi håper at alle vil avse 30 kr på medlemskapet. Vi har ca 100 medlemmer nå, og vil gjerne beholde alle i laget. Det vil spare oss for en del ekstraarbeid om dere bruker det kortet dere får nå, så vi slipper å sende ny purring.

En del av dere vil kanskje mene å ha lest stykket om skogsarbeiderlivet før, og det stemmer. Det sto i Glåmdalen i 1978, i forbindelse med Skogsarbeiderdagene på Austmarka. Jeg mente at det kunne passe i bladet vårt også, etter såpass lang tid.

Vi ønsker alle medlemmene God jul, og lagets nyttårsønske er: stadig mer stoff til bladet, til felles hygge og nytte!

Finn Åberg.

NOEN ORD OG UTTRYKK

Hævle seg (ikke dette)
 Hakk i hæl (like etter)
 Bråttom (travelt)
 Viste og vågende

Oskar Eng.

fattigkula: skjelving en kan få når en drikker sterk, svart kaffe når en er sulten, tørst og sliten. Den kommer når en fortsetter å arbeide hardt, f.eks. i skogen. Kaffedirra er er også brukt om det samme.

F.A.

MASTÅSMORDET

Elise Kvernbakken forteller.

Tror det var høsten 1909 et mord ble begått i Sverige, ikke langt fra mitt hjem. Den som ble myrdet var en pike som het Elise Maståsen. En stor undersøkelse ble det etter henne sommeren 1911. Min mor besøkte hennes foreldre for å høre nærmere, så dette er sant.

Elise var for tilfellet alene med sine foreldre i Maståsen. Mor hennes var sykkelig så hun trengte hjelp. Hun var i følge med en gutt der fra trakten, og skulle ha barn om 3 uker, så hun hadde sydd ferdig alt barnetøyet.

Så var det en søndag morgen hun sto tidlig opp, melket kuene og laget mat til foreldrene. Hun sa til dem at hun skulle besøke en søster, som bodde et langt stykke derfra. Veggen gikk forbi en sjø. Hennes mor trodde hun hadde bestemt møte med noen, for hun skyndte seg av alle krefter for å bli tidsnok ferdig. Med det samme hun gikk sa moren til henne: "Hvis du går så langt som til Mathilde, så får du hilse". "Får jeg det", svarte hun. "Jeg kommer igjen til melkingen", var det siste hun sa. Da hun var gått gikk begge foreldrene til vinduet og så etter henne. De føreste skritt gikk hun, så sprang hun videre så lenge de så henne, og kom aldri mer igjen.

Hennes mor fortalte at hun ville være så pent kledd den dagen. Sine nyeste sko hadde hun på seg, og hun måtte få det peneste tørkledet som hennes mor eide.

Det ble det ene forhør etter det andre, men gutten nektet hele tiden for å ha drept henne.

Denne piken kjente jeg godt, også gutten som var en bra gutt. I hans slekt var det også flere troende. Det ble altså en rekke forhør, men alt som ble sagt rakk ikke til to fulle vitners utsagn, da kunne han ikke få full dom.

